

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΪΑ.

Τόμος Ε'.

ΑΡΙΘΜ. 11 (107).

Συνδρομή, αρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Ε'.

τῇ 1/13. Ἰουνίου 1889.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΕΦΦΕΛ.

Τὸ πλεῖστον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν μεγίστην περιέργειαν πάντων τῶν ἀπειραρίθμων ἐπισκεπτῶν τῆς ἐν Παρισίοις παγκοσμίου ἐκθέσεως προσελκύει ἀναμφιβόλως ὁ ὑπὸ τοῦ γάλλου ἀρχιμηχανικοῦ Ἐφφέλ σχεδιασθεὶς σιδηροῦς πύργος, οὐχὶ βεβαίως ἕνεκα τῆς καλλονῆς αὐτοῦ ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἐποψιν, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ θυμασίου ὕψους καὶ τῆς στερεότητός του. Ὁ ἀρχιμηχανικὸς Ἐφφέλ (Eiffel), οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, ἐγεννήθη τὸ 1832 ἐν Dijon, εἶνε δὲ μαθητῆς τῆς κεντρικῆς σχολῆς (Ecole centrale) καὶ ἀξιοματικὸς τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Τὴν φήμην αὐτοῦ εἶχεν ἤδη στερεώσῃ πρὸ πολλοῦ διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς πολλὰ ἄλλα μεγαλοπρεπῆ ἔργα τῆς μηχανικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, ὡς λ. χ. τὰς γεφύρας ἐν Bordeaux καὶ Szegedin καὶ τὸ κολοσσαῖον ὑδραγωγεῖον τοῦ Garabit· ἀλλὰ τὴν παγκόσμιον δόξαν, ἥς ἀπολαύει σήμερον, ἐκτήσατο διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ γιγαντιαίου σιδηροτεύκτου πύργου, μεθ' οὗ συνεδέθη ἀδιασπάστως τὸ ὄνόμαός του. Τὸ ὑψηλότατον τοῦτο ἀρχιτεκτονικὸν μνημεῖον τῆς ὑψηλίου, ὅπερ ἔχει ὕψος 300 μέτρων, καίπερ ἀπ' ἀρχῆς τῶν θεμελίων αὐτοῦ πολεμηθέν, κατεσκευάσθη ἤδη ἐν τῷ ἐνδὲς ἔτους ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, οὗ τὸ ὄνομα διακινεῖται, καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἀρχιτέκτονος Sauvestre. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν (σελ. 169) παρέχει τὴν

γενικὴν ἀποψιν τοῦ γιγαντιαίου τούτου ἔργου τῆς μηχανικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, ὅπερ κατὰ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ καλύπτει ἐπιφάνειαν μείζονα τῶν ἑκατὸν πλέθρων καὶ ἐν αἰθρίᾳ καιρῷ εἶνε ὁρατὸν ἐκ τῶν πέριξ μέχρις ἀποστάσεως 60 χιλιομέτρων. Μὲ τὸ κάτω μέρος του στηρίζεται ὁ πύργος ἐπὶ τεσσάρων κτιστῶν βάθρων ἐξαισίου ὄγκου, ἅτινα συνενούμενα διὰ στερεοῦ τείχους, ἔχοντος πάχος ἐνὸς μέτρου, ἀποτελοῦσι τὰ θεμέλια τοῦ κολοσσοῦ. Ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ὑψοῦνται τέσσαρες σιδηροὶ δικτυωτοὶ στῦλοι, τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἀπόστασις ἀπὸ ἄξονος εἰς ἄξονα εἶναι 100 μέτρων ἡ δὲ κλίσις

ἐλαττοῦται βαθμυδὸν πρὸς τὰ ἄνω, μέχρις οὗ οἱ τέσσαρες στῦλοι, εἰς ὕψος 185 μέτρων, γίνονται παράλληλοι καὶ ἀνυψοῦνται καθέτως ἐπὶ τῆς βάσεως. Εἰς ὕψος 60 μέτρων ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, κατὰ τὸ ὅποιον ὕψος ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν κυγκλιδωτῶν στύλων εἶνε μόλις 42 μέτρων, ἄρχονται τὰ πρῶτα ὀριζόντια σιδηρὰ διαζώματα, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ πρῶτον πάτωμα, ἔχον ἑκτασιν 2400 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ ὀροφῇ ὑπάρχουσι τέσσαρες εὐρυχωρόταται αἰθουσαι, χωροῦσαι ἐν συνόλῳ περὶ τοὺς 2000 ἀνθρώπους καὶ ἡύτρεπισμένοι ὡς ξενῶνες καὶ καφενεῖα. Ἡ δευτέρα ὀροφή, εἰς ὕψος 115 μέτρων ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, ἔχει ἑκτασιν 1400 τετραγωνικῶν μέτρων, περιβάλλεται

Ο ΑΡΧΙΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΦΦΕΛ.

δὲ ὑπὸ στοᾶς 150 μέτρων μήκους καὶ 2,6 μ. πλάτους, καὶ εἶναι προσωρισμένη δι' ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς (φυσικὰ πειράματα καὶ μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις). Ὁ στέφων τὸν πύργον ὑλοσκεπῆς θόλος ἔχει ἔκτασιν 250 τετραγωνικῶν μέτρων, ἀπὸ δὲ τοῦ αἰθερίου ἑκείνου ὕψους ἡ θύα ὀλοκλήρου τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περιχώρων μέχρις ἀπεράντων ἀποστάσεων εἶνε ὅτι μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐξαισίον. Αἱ πρὸς κατασκευὴν τοῦ πύργου δαπάναι ὑπολογίζονται ἐν συνόλῳ εἰς 5 ἕως 6 ἑκατομμύρια φράγκων.

Ἐντὸς τῶν εὐρυχώρων τετραγώνων σωλήνων, οὓς ἀποτελοῦσιν οἱ σιδηροὶ κυκλιδωτοὶ στύλοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ πύργου, εὐρίσκονται αἱ κλίμακες καὶ αἱ δι' ὕδραυλικῶν μηχανῶν κινούμεναι ἀναβάθραι. Ἐν τῷ ἀνατολικῷ καὶ τῷ δυτικῷ στύλῳ ὑπάρχουσι δύο εὐθεῖαι κλίμακες 1 μετρ. πλάτους, ἡ μία διὰ τὴν ἀνάβασιν καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὴν κατὰβασιν ἀπὸ τῆς πρώτης ὀροφῆς· ἀπὸ ταύτης δὲ μέχρι τῆς δευτέρας ὀροφῆς ἄγουσιν, ὡσάτως ἐντὸς τῶν στύλων εὐρίσκόμεναι, δύο ἐλικοειδεῖς κλίμακες 60 ἑκατοστομ. πλάτους, ἡ μὲν διὰ τοὺς ἀναβαίνοντας ἡ δὲ διὰ τοὺς κατα-

βαίνοντας. Ἀπὸ τοῦ δευτέρου δώματος μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου ἄγει μία στενή, μόνον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους προσωρισμένη ἐλικοειδὴς κλίμαξ 160 μέτρ. ὕψους.

Ἐκτὸς τῶν κλιμάκων ὑπάρχουσιν ὁκτὼ ὕδραυλικαὶ ἀναβάθραι διαφόρων συστημάτων. Αἱ τέσσαρες ἐξ αὐτῶν, κινούμεναι μὲ ταχύτητα ἐνὸς μέτρου κατὰ δευτερόλεπτον, δύνανται ν' ἀναβιβάσωσιν ἐκάστη 10 ἰσώπιστα ἐντὸς ἐνὸς πρωτολέπτου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ πρώτου πατώματος. Ἡ ἐντεῦθεν ἀνάβασις μέχρι τῆς δευτέρας ὀροφῆς γίνεται διὰ δύο ἀναβαθρῶν, ὧν ἐκάστη χωρεῖ 50 μόνον ἀνθρώπους, καὶ κινεῖται μὲ ταχύτητα 2 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἀπὸ τοῦ δευτέρου πατώματος μέχρι τῆς κορυφῆς ἀνάγουσι δύο ἑτεραι ἀναβάθραι, χωροῦσαι ἐκάστη 60 πρόσωπα, ἐντὸς 4 πρωτολέπτων. Κατὰ ταῦτα ἡ ἀνάβασις ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς κορυφῆς διαρκεῖ 6 ἕως 7 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἡ ἀνάβασις ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς πρώτης ὀροφῆς στοιχίζει 2 φράγκα, μέχρι τῆς δευτέρας 3 καὶ μέχρι τῆς ἀνωτάτης ὀροφῆς 5 φράγκα. — Τὸ ὅλικόν βάρος τοῦ πύργου ὑπολογίζεται εἰς 7½ ἑκατομμύρια χιλιογράμμων.

Η ΠΕΡΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΗΜΩΝ ΚΛΗΡΟΥ ΜΕΡΙΜΝΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ „Η ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ“

ὑπὸ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΩΓΟΥ, Ἀρχιμανδρίτου.

Μετὰ πλείστης εὐχαριστίας ἐκομισάμην καὶ ἐπισταμένως ἀνέγνων καὶ ἐμελέτησα τὴν ἐγκύκλιον ὑμῶν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁμολογεῖται καὶ ἡ μεγάλη καὶ θλιβερά ἀλήθεια, ὅτι ἡ ἡθικὴ νόσος, ἣτις νέμεται τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, καὶ ἡ παντελὴς ἐκπτώσις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθηματος, ὀφείλεται, κατὰ μέγα μέρος, καὶ εἰς τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, ἐν ᾗ διακείται παρ' ἡμῖν ὁ ἱερός κλήρος· καὶ ὅτι τὴν μὲν ἔξω Ἑλλάδα μαστίζει ἡ λύμη τῶν ποικίλων ξενικῶν προπαγανδῶν, αἵτινες μυρία διατιθέασιν μέσα, ἵν' ἀποσπάσωσι τοὺς ἡμετέρους ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας· τὴν δὲ ἔσω Ἑλλάδα μαστίζει ὁ ἐπάρατος ὕλισμός, λύμη οὐχ ἥττον ἐκείνης φοβερά· καὶ ὅτι ὁ μὲν ὕλισμός ἐστὶν σάραξ διαλύων, ἡ δ' ἔξωθεν θρησκευτικὴ ἐπιδρομή, εἶναι ὄργανον ἀρπακτικῶν διασπῶν. Καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν πάσχει ἀμφοτέρωθεν, καταστρεφόμενον τοῦ ἐκ τῆς θρησκείας δεσμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ ἰσχυρότατος δεσμός, ὁ συνέχων τὸν ἔσω καὶ ἔξω ἑλληνισμόν. Πλὴν ὡς ἔχει νῦν ὁ ἡμέτερος κλήρος, οὔτε κατὰ τοῦ ἔξωθεν κινδύνου δύναται ν' ἀγωνισθῇ ἀποτελεσματικῶς, οὔτε τοὺς ἔσω Ἑλληνας δύναται νὰ συγκρατήσῃ εἰς τὴν πάτριον θρησκείαν, ἣν ἀπειλεῖ ν' ἀπομαράνῃ ὁ εἰσπηδήσας ξενότροπος ψευδοπολιτισμός, καὶ νὰ παρασύρῃ τὸ οσημέραι ὀγκούμενον ὕλιστικὸν ρεῦμα. Τίς δὲ ὁ μὴ συνορῶν τὸν ἐντεῦθεν ἐπικείμενον κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ καὶ θρησκείαν καὶ ἑλληνισμόν; Θέλομεν λοιπὸν ἱερὸν κλῆρον πεπαιδευμένον καὶ ἐνάρκτον, ἐπιλέγει ἡ ὑμέτερα σοφωτάτη καὶ περισπούδαστος ἐγκύκλιος ἐπιστολή, θέλομεν κλῆρον ἀξιοπρεπεῖ, δυνάμενον νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ πρὸς ἑαυτὸν σέβας, τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν ἀγάπην εἰς τὴν ἀναβλαστάνουσαν γενεάν, δυνάμενον ν' ἀνασκευάζῃ τελεσφόρως τὰς ὕλιστικὰς ἰδέας, ὅφ' ὧν αὕτη νῦν διαπνέεται, καὶ νὰ χειραγωγήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν. Θέλομεν διὰ τὸν ἔξω ἑλληνισμόν τάγμα ἱεροδιδασκάλων δυναμένων νὰ παλαίωσι κατὰ τῶν ξένων ἐπιδρομῶν, νὰ συγκρατῶσι τοὺς

ὁμοεθνεῖς ἡμῶν εἰς τὴν πάτριον θρησκείαν, καὶ νὰ ἐξυψηρῶσιν οὕτως καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἰδέαν.

Καὶ τελευταῖον ὁ ὑμέτερος Σύλλογος τῆς „Ἀναπλάσεως“ ὑποβάλλει διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τὰ σχετικὰ πρὸς τοῦτο ζητήματα, καὶ ἐξαιτεῖται τὰς ἐπ' αὐτὰ σκέψεις καὶ γνώμας τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ τῆς φίλης πατρίδος.

Καὶ τὰ ζητήματα ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐπόμενα, πρὸς ἃ ἀποκρινόμεθα ἐνταῦθα καὶ ἀπαντῶμεν τὸ καθ' ἡμᾶς.

Ζήτημα Α'., ἔρ. Ὁ ἱερός κλήρος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας ἔχει ἐν γένει, μὴ λαμβανομένων ὅ.ε' ὕψει τῶν ἐξαιρέσεων, τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν καὶ ὁ ἱερός κλήρος τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐθνῶν; **Αἰσχροκρίσις.** Δυστυχῶς ὁ ἱερός κλήρος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας, δὲν ἔχει οὔτε ἐν γένει, οὔτε ἐν μέρει τὴν πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν ἀνάπτυξιν, ἣν ἔχει ὁ κλήρος τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν καὶ ἐθνῶν τῆς χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἐν οἷς οὐδεὶς, ἀπολύτως, δύναται νὰ ἀρχιερατεύσῃ ἢ νὰ ἱερατεύσῃ καὶ εἰς τὸ μικρότερον χωρίον, ἀνευ τῆς ἐντελοῦς ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἐκπαιδύσεως εἰς τὰ γυμνάσια, ἢ τὰς θεολογικὰς σχολὰς, καὶ ἀνευ τῆς προπαιτουμένης προπαρασκευῆς εἰς τὸ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ὅπερ καὶ ἐξασκεῖ μετὰ ταῦτα ἀξιοπρεπῶς, καθὼς συντηρούμενος δεόντως ὑπὸ τε τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας· παρ' ἡμῖν δὲ εἰς τὴν ἔσω καὶ τὴν ἔξω Ἑλλάδα ἱερεὺς προχειρίζεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ ἀπαίδευτος καὶ πτωχὸς καὶ ἀνίκανος! καὶ τοῦτο· διότι ἀνὴρ εὐπαιδευτος καὶ φιλότιμος, δὲν καταδέχεται, βεβαίως, νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας, ὅπως ζῇ διὰ τῆς ἐπαιτείας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καί, ταυτοχρόνως, περιφρονεῖται καὶ ἐξευτελίζεται ἐν πάσῃ περιστάσει, ὑπὸ τοῦ δεσπότου καὶ ἀρχιερέως τῆς ἐπαρχίας του, ἐκτὸς ὀλίγων καὶ ἐν τούτῳ ἐξαιρέσεων, ὧς ποιοῦσιν οἱ ἀξιοσέβαστοι καὶ εὐσυνειδητοὶ ἀρχιερεῖς.